



Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 23. An possit quis absolvi à votis Religiosæ professionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

atrem Papam ista omnia præcipere, fuisse demon-
strat Lugo dub. 5., quia remanet subiectio ad Papam;
Et n. 14. docet cum Suar., si quis è Societate J E S U
jam factus sit Cardinalis, posse non obstante voto
acceptare Episcopatum, imd & Papatum, quamvis
neculum sit Episcopus vel Cardinalis sed adhuc solùm
professus Societatis; attamen à n. 15. ostendit non
posse hoc alicui præcipi per Collegium Cardinalium.

§. V. Si quis ab Ordine, ubi est tale votum non ¹⁶⁶
acceptandi dignitatem, transeat ad Ordinem, ubi
non est, manet obligatus priore voto, uti declaravit
Urbanus VIII. apud Lugo suprà n. I.

Q. 23. An possit quis absolvī à votis Religiosæ ¹⁶⁷
professionis. R. Vota substantialia Religionis tolli
non possunt ab illo, qui sit Papâ inferior, uti habet
Trid. Ses. 25. c. 1. de Regul., quia cùm per approba-
tionem & confirmationem Papæ vina habeant,
inferior non potest ejus dispositionem tollere. Nec à
Papa irritari possunt, quia potestas irritandi prove-
nire deberet à Statu, quem Professus inivit per vota,
sed nemo potest dare potestatem ad desitionem &
interitum sui, ergo: imd nequidem Papam posse
ea commutare aut dispensare, docent S. Th. 2.2.q. 88.
a. ii. Arrag. & alii, 1. quia Cap. Cùm ad Monasteri-
um 6. de statu Monach. dicitur, abdicatio propri-
tatis sicut & custodia castitatis adeo est annexa
Regulae Monachali, ut contra eam nec summus Pon-
tificex possit licentiam indulgere: 2. Quia Professus
est per vota traditus Deo; item consecratus Religioni,
res autem semel tradita non potest revocari, & semel
consecrata, quamdiu manet, non potest consecratio-
nem amittere, ergo. Oppositum tenuit aliquando
S. Th., & constanter tenent Dur. Val. Suar. Az.
Lef. aliisque plurimi cum Sanch. de matr. l. 8. d. 8.
n. 7. & Castrop. w. 16. d. 5. p. ult., quia licet hoc non
possit

possit ordinariè & ex privata causa , neque in sensu
composito statūs Monachalis, quod videtur velle de-
cretalis citata, attamen exigente causā publicā & gra-
vissimā potest permettere , ut Religiosus professus u-
xorem ducat, sicutque à se dividat statum Monachalem,
cum enim Deus exigente necessitate remittet jus ac-
quisitum, & desinet consecratio per revocationem
deputationis ad usum sacrum, & per conversionem
ad usum profanum. Videri possunt *Sugr. de Relig. T.*
3. l. 9. c. 26. & Sanch. suprà.

- | 168 Q. 24. *Quid notandum sit circa exemptionem*
quorundam Regularium. R. De hac fusè agit Sanch.
in Conf. l. 6. c. 9. dub. 1. & seqq., apud quem videri
possunt hæ assertiones deductæ & probatæ. 1. Re-
gulares jure communi eximuntur à Diœcesana lege,
ad quam spectat convocari ad Synodum, ad sepultu-
ras, ad solutionem alicujus rei in signum subjectio-
nis, decimationum, hospitorum &c. ; jure tamen
communi non eximuntur à lege jurisdictionis , ad
quam pertinet examen pro Ordinatione vel cura,
datio curæ, prædicatio Evangelii, punitio delictorum
&c. 2. Pleraque Religiones nunc exemptæ sunt à
jurisdictione Ordinariorum , & nequidem ratione
uniformitatis obligantur præceptis Episcopalibus,
exceptâ celebratione festorum & cessatione à Divinis
tempore interdicti : potest etiam Episcopus agere
contra exemptos in delictis publicis vel contractibus
extra locum exemptum , vel circa rem non exem-
ptam factis ; in causis mercedum & miserabilium
personarum ; item si turbent ejus jurisdictionem :
item potest componere controversias eorum circa
excedentiam, & adigere ad processiones , exceptis
Monachis reclusis & Societate J E S U. 3. Si timeatur
fuga, potest exemptius in gravi delicto deprehensus
sapi ab Episcopo , sed intra 20. horas extradi debet

Sup.